

ALBINA

REVISTA SAPTAMINALA A AȘEZAMINTELOR CULTURALE

Anul 64 • Seria II • Nr. 729 • Miercuri 13 decembrie 1961 • 8 pagini — 15 bani

DECRET

pentru convocarea Marii Adunări Naționale

In temeiul articolului 37, pct. 1 din Constituția Republicii Populare Romine,
Consiliul de Stat al Republicii Populare Romine convoacă
Marea Adunare Națională în a doua sesiune ordinară a celei de-a
patra legislaturi în ziua de 26 decembrie 1961, orele 10 dimineața.

Președintele Consiliului de Stat
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

București, 8 decembrie 1961.

★ **P**uțin timp ne mai desparte pînă la
★ cel de-al III-lea Festival biennial
★ „I. L. Caragiale” al echipelor de
★ teatru de amatori.

★ In anii puterii populare arta și cultura
★ nouă au devenit, prin grija partidului și
★ guvernului, un bun al milioanei de oa-
★ meni și totodată un mijloc de educare
★ socialistă a acestora.

★ Mase largi de oameni ai muncii năzu-
★ iesc azi spre cultură și frumos, și-și pot
★ înfăptui această năzuință. Cartea a deve-
★ nit un tovarăș neprețuit al celor ce mun-
★ cesc, radioul, cinematograful și teatrul
★ sînt la îndemîna tuturor. Mișcarea artiș-
★ tilor amatori a luat o mare amploare, ea
★ fiind prezentă în toate colțurile patriei
★ noastre.

★ Imprejurarea fericită a făcut să iau
★ parte, ca președinte al juriului, la mai
★ toate concursurile de teatru de amatori
★ din ultimii ani.

★ Finala Festivalului biennial constituie a-
★ poteoza măreței întreceri la care au par-
★ ticipat, cu prilejul fazelor intercomunale,
★ raionale și interregionale sute și mii de

SUCCES DEPLIN TEATRULUI DE AMATORI!

★ formații, zeci și zeci de mii de artiști
★ amatori.

★ Cunosc îndeaproape talentul, munca de-
★ pusă și pasiunea cu care se dăruiesc ar-
★ tei lor acești artiști amatori. De aceea îi
★ iubesc așa de mult. In atîtea rînduri am
★ putut să-mi dau seama de înaltul nivel
★ artistic la care au ajuns spectacolele pre-
★ gătite de formațiile artistice de amatori.
★ Am putut face constatarea îmbucurătoare
★ că teatrul de amatori devine cu fiecare
★ an, prin buna alcătuire a repertoriului,
★ un sprijin tot mai puternic în slujba
★ construcției socialiste la sate.

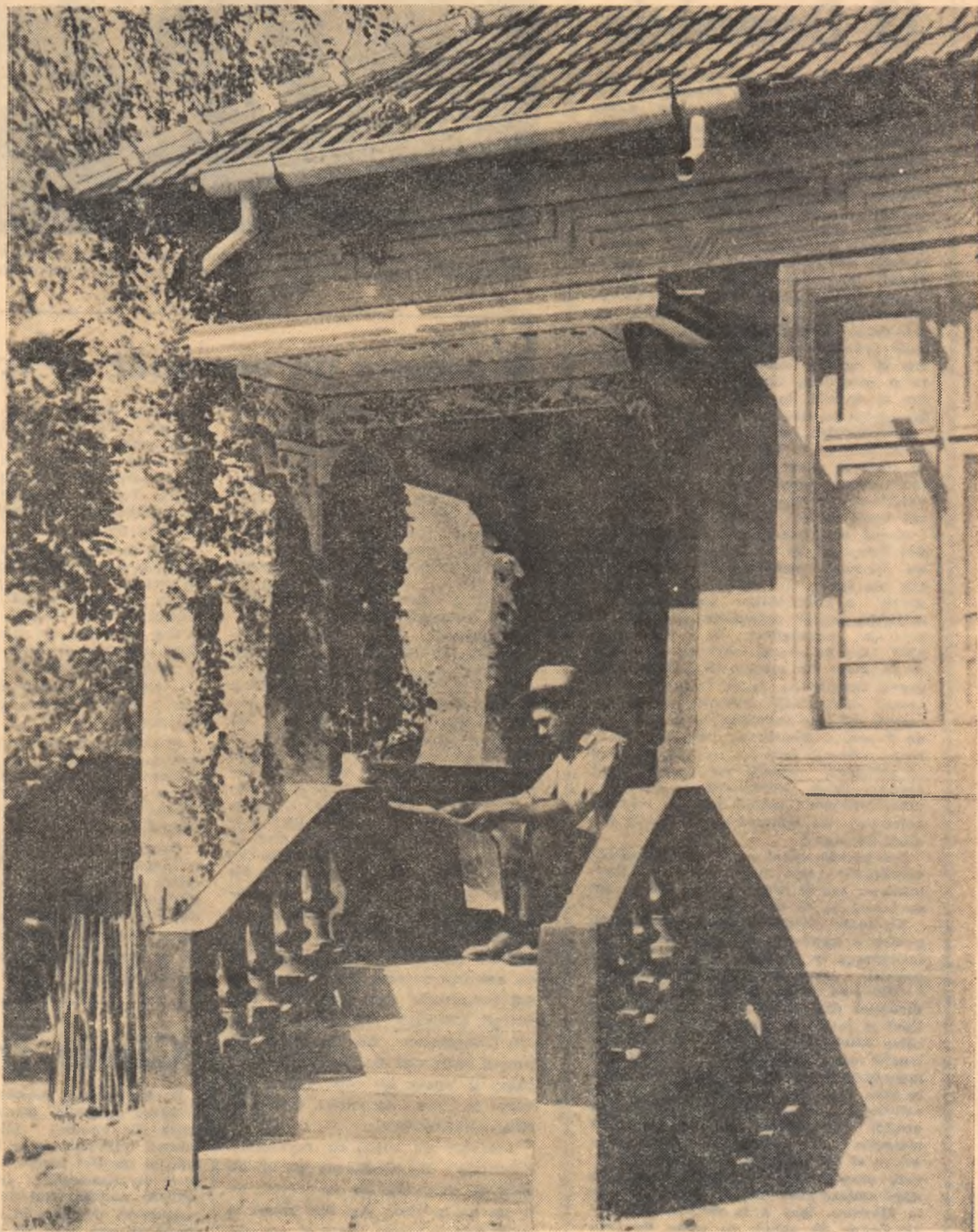
★ Aștept cu nerăbdare să asist la finala
★ acestui al III-lea Festival „I. L. Cara-
★ giale” care, sînt convins că-mi va oferi
★ noi satisfacții artistice.

★ Participanților la finală le urez izbîndă
★ deplină, iar tuturor artiștilor amatori din
★ țara noastră le doresc noi succese, în-
★ drumîndu-i să muncească și de acum îna-
★ inte și în domeniul artistic, cu același
★ entuziasm care îi caracterizează la locu-
★ rile lor de producție.

★ Ca vechi actor amator le urez din ini-
★ mă, succes.

Costache Antoniu

Artist al poporului

De mulți ani și-a dorit Pavel Oprescu din Goicea Mică, raionul Segarcea, o asemenea casă. Ceea ce n-a izbutit să realizeze ca țaran individual a făcut de cînd este colectivist.

Crezînd că mă înșel, am repetat întrebarea:
— Cu 11 lei?!
— Da, cu 11 lei.

Auzisem bine. Era vorba de 11 lei. Luați în
sine, 11 lei reprezintă o sumă modestă. Dacă
însă acești 11 lei se adaugă, sub formă de
spor, la valoarea inițial planificată a unei zile-
muncă, ei capătă o greutate revelatoare.

Așa s-a întimplat în comuna Fărcașele din
Oltenia. Colectiviștii au primit la fiecare zi-
muncă cu 11 lei mai mult decît fusese prevă-
zut în plan. Dar de unde acest substanțial sur-
plus? Pe ce căi a fost dobîndit? Cum s-a lup-
tat pentru obținerea lui?

Comuniștii din Fărcașele ne pot răspunde cel
mai bine. Ei au fost promotorii tuturor inicia-
tivelor menite să întărească gospodăria și să
asigure veniturii sporite. Un prim exemplu și
cel mai reprezentativ pentru această comună,
ni-l oferă introducerea culturii de roșii timpurii.

Tehnica paturilor calde era necunoscută în
Fărcașele. Oamenii nu se pricepeau la culturi
forțate. Dar lucrurile noi, care sînt de agroteh-
nica avansată și de îndrăzneala creatoare, se
înavățu tocmai în gospodăria colectivă.

Dumitru Stanciu, președintele, a propus:
cumpărăm materialul necesar, facem răsadnișe,
încheiem contract cu Fruct-Export-ul.

A fost ideea lui. Majoritatea covârșitoare a
colectiviștilor au îmbrățișat-o. S-au găsit, •

drept, și potrivnici, mai ales dintre colectiviștii
nou înscriși. Ei spuneau: „Decît să dăm bani
pe materiale, mai bine să-i împărțim la ziug-
muncă. Ce-i în mîină nu-i minciună”.

Răsadul a pornit bine. În aprilie, a înflorit
pe 7.000 de metri pătrați — priveliște inedită
pentru Fărcașele, dar încă insuficient de con-
vingătoare pentru nelăzătorii.

Fruct-Export-ul a început să trimită amba-

Afi COLECTIVIST

laje: 12 vagoane de lădițe. „Pe-astea n-o să
le umplem, chiar dacă am pune în ele și mrea-
nița” — mai ziceau unii.

La sfîrșitul lui Iulie, gospodăria a cerut însă
un nou lot de lădițe. Recolta totală pe 21 hec-
tare de roșii depășise 600.000 kg! S-a încheiat
un contract suplimentar și cu AGEVACOOP-ul.
Venituri nete de pe urma roșiilor, trei sferturi
de milion.

Oamenii se mîndreau cu acest succes al lor
la prima ediție. Mai ales cei care se îndoiseră

de reușită și care simțeau cu atît mai mult
forța colectivului, capacitatea familiei unite de
a merge în întîmpinarea belșugului pe căi si-
gure, rentabile.

Au urmat alte succese la grîu, apoi la sfecla
de zahăr și porumb.

Colectivizarea comunei Fărcașele s-a înche-
iat la începutul lui 1961. Dacă unii dintre co-
lectiviștii proaspăt înscriși își vor mai fi pus
întrebări cu privire la avantajele muncii unite,
gospodăria colectivă le-a dat un răspuns
prompt și concret: valoarea zilei-muncă cu 11
lei mai mare decît se prevăzuse. Satisfația
de ordin material a colectivistului merge mîină
în mîină cu o legitimă mîndrie: aceea de a fi
pus și tu umărul la dobîndirea bunăstării, de
a fi membru al familiei collectiviste.

Despre succesele lor, colectiviștii din Fărca-
șele vor grăi și la apropiata conferință pe
țară a țaranilor colectivști. Mandatarul celor
din Fărcașele este comunistul Dumitru Stanciu,
președintele gospodăriei. Cîntea de a fi ales
ca delegat, i s-a făcut fiindcă reprezintă un
colectiv pe cît de experimentat, pe atît de
dornic să învețe de la alții și să dea prinos
de cîntre titlului de membru al gospodăriei
colective.

N. CULCEA

A ÎNCEPUT FESTIVALUL FILMULUI PENTRU SATE

La 3 decembrie s-a deschis Festivalul filmului pentru sate. A devenit o tradiție a ultimilor ani să se organizeze în perioada iernii — pe ecranele cinematografele sătești și ale caravelor cinematografice — festivaluri ale filmului la care participă milioane de săteni. Datorită interesului pe care-l stărneste și marelui însemnătăți propagandistice, în acest an, Festivalul filmului pentru sate se va desfășura în 13.000 de localități. Alături de filme artistice valoroase, rulează filme documentare care înfățișează realizările obținute de gospodăriile agricole colective fruntașe. Au fost selecționate 300 de filme artistice și 280 de filme documentare, în deosebi cu caracter zotelnic. Aceste filme au fost multiplicat în 15.000 de copii. 1.500 cinematografe sătești, 132 unități cu bandă normală și 105 caravane vor prezenta programe zilnice.

Festivalul e primit cu mare interes în toate colțurile țării. Căminele culturale cu cinematografe au fost înfrumusețate și pavozate pentru acest eveniment cultural însemnat. „Setea”, „Soldați fără uniformă”, „Cer senin”, „Două vieți”, „Printre milionarii de la Cluj”, „5.000 kg porumb boabe la ha”, „Recolte mari prin irigații”, „Noi metode de hrănire a animalelor”, sînt numai cîteva din titlurile fil-

melor ce vor fi vizionate de spectatorii de la sate.

În comuna Bogza, regiunea Ploiești, comisia locală a festivalului a organizat duminică dimineață un spectacol pentru copii cu un program special de filme, la care au participat aproape 250 elevi. După-amiază a avut loc un program pentru colectivități, la care au rulat cîteva filme documentare despre culturile cerealiere. Proiecția acestor filme a fost însoțită de explicații date de inginerul agronom al gospodăriei agricole colective. Avantajele aplicării metodelor agrotehnice avansate au fost demonstrate și de expoziția agricolă organizată la căminul cultural, înfățișînd realizările obținute de gospodăria colectivă din comună. Seara, a avut loc deschiderea festivă. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de președintele statului popular. Filmul „Acțiunea Cobră”, prezentat cu acest prilej, a fost vizionat de 160 de spectatori.

Și în comuna Crucea, raionul Hirsova, regiunea Dobrogea, locuitorii au așteptat cu nerăbdare deschiderea festivalului. În căminul cultural încăpător, curat și frumos pavozat, 125 de elevi și preșcolari au armărit dimineața peripejile micilor eroi ai filmelor de desen animat. Seara, la deschiderea festivă, a vorbit tovarășul St. Moldoveanu, directorul școlii. Cînd operatorul Ion Grecu a început apoi rularea filmului sovietic „Pentru 100.000 de mărci”, mai bine de un sfert din populația comunei era în sală.

Asemenea deschideri festive au avut loc în multe alte localități din toate regiunile țării. Peste tot ele s-au bucurat de o largă participare a sătenilor.

Festivalul are drept scop să contribuie la educarea multilaterală a țărănimii și la realizarea sarcinilor trasate de partid pentru transformarea socialistă a agriculturii și sporirea producției agricole. Pentru ca scopul acestei acțiuni de mare amploare să fie atins, activitățile culturale din fiecare comună trebuie să împletească prezentarea filmelor cu cele mai felurite manifestări culturale, după specificul comunei respective.

Stabulația liberă

Mai mult LAPTE

În lunile de iarnă se va desfășura în cadrul cercurilor de specialitate de pe lînga căminele culturale o bogată activitate pentru ridicarea continuă a nivelului cunoștințelor agrotehnice al țăranilor muncitori. În această acțiune, filmul agricol de știință popularizată aduce o importantă contribuție.

Studioul cinematografic „Alexandru Sahia” a realizat de curînd, în colaborare cu Ministerul Agriculturii, un nou film agricol de scurt metraj axat pe problema dezvoltării sectorului zootehnic, intitulat: „Mai mult lapte”.

Filmul, realizat de regizorul P. Cojocaru, pornește de la o prezentare deosebit de interesantă a utilizării în alimentație a laptelui, aliment de larg consum, cu numeroase calități nutritive. Filmul relevă apoi importanța sporirii producției de lapte și se ocupă pe larg de problemele concrete ale realizării acestei sarcini de bază a zootehnicii noastre, aducînd pe ecran aspecte din munca ce se desfășoară în cadrul unei unități socialiste fruntașe în creșterea bovinelor.

Imaginile filmului prezintă pe larg, la început, detalii privind organizarea și sistematizarea sectorului creșterii bovinelor după cele mai noi și economice principii, cît și formarea efectivelor de vaci din rase superioare de mare productivitate.

Iată cîteva dintre recordurile gospodăriei și rezultatele lor: vaca Dorina, care a pro-

Un nou film agricol de știință popularizată

duce într-o singură lactație cantitatea de 6.503 litri de lapte; vaca Doina care a dat 7.850 litri de lapte și vaca Fira care a ajuns la 8.150 litri de lapte.

De-a lungul altor numeroase imagini convingătoare, filmul ne arată metodele folosite în gospodărie în vederea obținerii unor efective de vaci de înaltă productivitate și anume: folosirea de reproducători de rasă, însămințări artificiale, alimentație rațională și științifică înainte de fătare, îngrijirea, igiena și alimentația tineretului taurin, înțărcarea etc. O dată cu prezentarea diferitelor metode de alimentație rațională a vacilor de lapte, filmul face cunoscute și unele procedee avansate

ce sînt folosite în gospodărie, printre care și adăpatul automat, folosirea pășunilor artificiale, mecanizarea pășunatului cu ajutorul păstorului electric, organizarea convieșului verde, pășunatul de noapte, stabulația liberă cu numeroasele sale avantaje, etc.

Multe și deosebit de interesante sînt secvențele din film care redau operațiunile de muls electric.

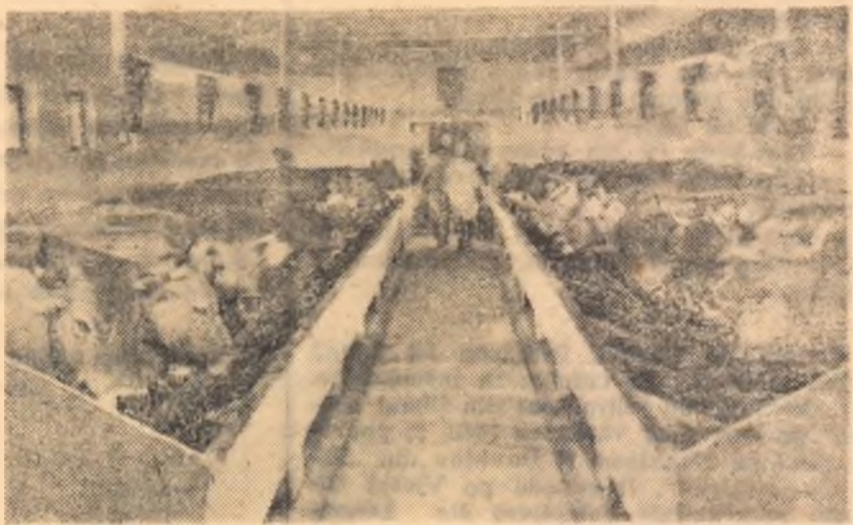
Filmul argumentează, prin imaginile sale, că valoarea producției de lapte calitativ nu constă numai în cantitatea de lapte, ci și în procentul de grăsime al acestuia. De aceea se execută lunar nu numai controlul cantitativ al laptelui pe cap de vacă, ci și examenul calitativ, care stabilește procentul de grăsime. Vacile cu productivitate ridicată se înscriu în registrul geneologic de stat cu ajutorul

cărui se pot urmări și selecționa pe bază științifică descendenții proveniți din rindurile vacilor recordiste.

O sarcină permanentă a zootehnistului gospodăriei o constituie analiza zilnică, făcută împreună cu inginerii de vaci, a rezultatelor obținute în sporirea cantității de lapte. În urma acestei analize el ia măsurile concrete ce se impun în vederea îmbunătățirii continue a producției de lapte.

Învățămintele bogate, metodele de muncă și experiența concretă pe care interesantul documentar le face cunoscute, pot fi puse în practică cu succes de către țărănimia muncitoare din toate gospodăriile noastre colective, în vederea obținerii unor realizări tot mai mari în sectorul zootehnic.

ION MIHU

Aspect dintr-un grajd

În ajutorul gospodăriilor colective nou înființate

Cum și unde CONSTRUIM

(Urmare din numărul trecut)

Dreptarea și folosirea materialelor din resurse locale

Pentru realizarea unor costuri reduse în construcțiile din gospodării, un deosebit accent trebuie pus pe folosirea materialelor din resurse locale. Materialele locale, care pot fi folosite brut sau prelucrate, se găsesc pe teren în diferite cantități și sortimente în funcție de condițiile locale. Astfel, în zonele de deal, piatra, pietrișul și nisipul se găsesc din abundență. Lutul, în cantități și cantitățile necesare fabricării cărămizii, se găsește în foarte multe amplasamente. De asemenea, stuful, papura și trestia se găsesc în toate zonele cu bălți și locuri sau terenuri joase. Pentru confecționarea materialelor de zidărie, foarte multe gospodării și-au organizat cuptoare proprii, în care, folosind deșeurile agricole, realizează o cărămidă arsă, de bună calitate, la un cost foarte convenabil (10—15 bani bucata, față de 46—56 bani, cît ar costa, cu transport cu tot, cărămidă din repartiții). Rezultate bune a dat metoda de presare a cărămizilor cu prese mecanice. În acest fel uscarea se face mai repede și calitatea materialului este mult îmbunătățită, consumîndu-se mai puțin combustibil.

Rezultate foarte bune au obținut gospodăriile colective care au folosit piatra de carieră sau de riu din apropierea gospodăriei, atît la fundații cît și la ziduri și stîlpi. Pentru ziduri e de preferat piatra din rocile calde, care permit executarea zidurilor rău conducătoare de căldură. Astfel, gospodăria colectivă din comuna Apahida, regiunea Cluj, și multe alte gospodării au executat grajduri avînd pereții executați din piatră de carieră foarte rezistentă și călduroasă. Unele gospodării din regiunea Galați au executat pereți de umplutură din fașine de stuf prinse între piese de lemn și apoi tencuite, reușind să obțină în adăposturi suficientă căldură pe timp friguros și răcoare în timpul arșiței. Prin folosirea stufului, multe gospodării au reușit să facă învelitori de bună calitate. Invelitorile de stuf au avantajul că sînt foarte bune izolatoare termice. Executate în grosime de 35—40 cm, ele permit executarea adăposturilor de taurine fără pod, păstrînd o temperatură corespunzătoare și vara și iarna.

La acoperișuri se pot realiza

izolări folosind stuf și argila sub învelitoare de țiglă, între șipcle de prindere. Izolări la plafoane s-au realizat din plase de nuiele tencuite; s-au realizat chiar unele ziduri din împletituri de nuiele bulgărite. Se folosesc, de asemenea cu succes, izolații din rogojini pe rame de lemn de proveniență locală. Bune rezultate dau și plăcile prelucrate din deșeurile agricole, mai ales tipurile cu goluri prelucrate mecanic cu adăus de mortar.

Gospodăriile colective din comunele Gîrbovi, Grindu, Valea Măceșului, raionul Urziceni, folosind prese orizontale sau verticale, cu diferite sisteme de presare, execută plăci de diferite grosimi: 7—12 cm, legate cu sîrmă galvanizată de 2,3 mm. Plăcile au 1,50 m 0,75 m, și costă 3—5 lei bucata. Plăcile sînt rezis-

tente și se pot trata cu zeamă de argilă, permițînd realizarea unor izolări corespunzătoare. Se pot folosi și ca pereți tencuiți pe ambele fețe sau lipite cu mortar de argilă. Se fabrică direct la fața locului. Aceste plăci s-au folosit ca material izolator între căpriori la grajdurile fără pod și au dat rezultate sate-făcătoare.

Folosirea rațională și economică a materialelor existente la fața locului comportă o bună cunoaștere a condițiilor de prelucrare. De aceea tineretele gospodării colective trebuie să pună un accent deosebit pe schimbul de experiență, pe însușirea metodelor bune, folosite de unele gospodării cu o experiență mai bogată. Este știut că, folosind judicios resursele locale, se pot obține la materiale economii mergînd pînă la 50 la sută din valoarea construcțiilor.

Organizarea brigăzilor de constructori

Foarte multe gospodării și-au organizat brigăzi proprii de constructori. Cînd vorbim de organizarea unei brigăzi de constructori nu înțelegem numai organizarea unei echipe care trebuie să execute construcția, ci de o brigadă care are ca sarcină și pregătirea și prelucrarea materialelor locale. Foarte multe lucrări se pot realiza cu mîna de lucru necalificată sau cu lucrători care se pot ușor califica. Astfel de lucrări sînt: săpăturile și umpluturile de pămînt, nivelarea terenului, prepararea mortarelor, turnarea fundațiilor, transportul materiale-

lor și mortarului la ziduri și chiar așezarea cărămizilor pe ziduri sau stîlpi (ca ajutor al zidarului), construirea și demontarea schelei, tăierea materialului lemnos la dimensiunile date de meșter și chiar înbinarea căpriorilor și scaunelor, cioplirea materialului lemnos, batera scabelor, prinderea buloanilor și multe alte lucrări.

La organizarea echipelor trebuie să se țină seama ca acestea să fie alcătuite din colectivități, din rîndul cărora să fie recrutați pe cît posibil și meșterii calificați.

Lenauheim se află în pusta Banatului, la satul Mîndra în cuprinsul raionului Sibiu. Distanță bunicică între ele. Se zice că nimeni din satul Mîndra n-a fost prin Lenauheim. Și totuși... dacă Viorel Uîbaru, președintele colectivei din Lenauheim nu știe încă, să așteptăm aceste rânduri, că are prieteni în satul de pe plaiurile Sibiului. „Și încă prieteni buni” spun mindrenii. Și i-a făcut într-o singură seară, cînd caravana cinematografică s-a oprit în sat și le-a prezentat întovărășiților documentarul „G.A.C. Lenauheim”.

Intovărășiții din satul Mîndra aveau oarecare experiență a muncii în comun și chiar un început de avere obștească ce cuprindea 117 oi și un saivan. Mai aveau o sumă de cunoștințe despre gospodăria colectivă căpătate seară de seară, săptămîină de săptămîină. Statutul G.A.C. l-au învățat pe de rost în cercurile de citit. Comuniștii i-au ajutat să cunoască în amănunt cum este organizată munca în gospodăriile colective din cuprinsul raionului și din alte părți ale țării. Au fost în vizită la colectiva din Ocna Sibiului și le-au fost apoi oaspeți celor din Șura Mică. Aici, au zăbovit mai mult. S-au interesat de recolte, de ferme, de venituri, țîstuiind a

De la întovărășire

la gospodărie colectivă

RODUL CEL MAI BOGAT

mirare de atîta bogăție. Au pus întrebări cu referire la capitolele statutului. „Cum e cu pămîntul. Cu ce intri și ce-ți rămîne în proprietate personală. Cît ciștig la ziua-muncă...”

— Păi cunoașteți bine statutul — observă Nicolae Ramf.

— Din scoartă-n scoartă — se laudă mîndrenii.

— No, dacă-i vorba de ciștig, apăi vedeți dumneavoastră, statutul nu le poate cuprinde pe toate. Scrie la statut ce-ți rămîne în averea personală?

— Scrie.

— Da' scrie că eu, Nicolae Ramf, am acum grîu din belșug să-mi ajungă chiar și doi ani, porumb și cîte altele.

— Asta nu scrie.

— Mai scrie că am acum casă nouă?

— Nici asta. Dar am înțeles că toate din el decurg.

— Intrați în odăi c-aveți loc. Vizitați-le bine. Cînd am învățat eu statutul nu le aveam.

★

Comunistul Costică Presăcan își adună acum gîndurile, își cercetează însemnările. Își amintește de Mitru Moț din filmul „Setea” pe care l-au văzut cu toții. Îi poartă în gînd pe Nagulnov și Davidov din „Pămînt destelenit”. Îl revede pe Viorel Uîbaru, președintele colectivei din Lenauheim. Sînt proaspete încă în mintea lui cele văzute la Ocna Sibiului și Șura Mică și își amintește frînturi din discuțiile purtate în fața panourilor comparative și în adunările obștești. Parcă s-ar afla în fața unui film de foarte lung metraj, în care se desfășoară o îndelungată și stăruitoare muncă pentru lămurirea oamenilor. Primii care și-au dat cereri au fost membrii de partid Ion Scheau, Arlon Lupean, Ana Presăcan, Ion I. Presăcan și alții.

— Așa a fost — zise într-un tîrziu, Costică Presăcan. Prima etapă s-a sfîrșit într-o minunată zi de toamnă tîrzie. Sala arhiplină. Tot satul s-a adunat. Și oaspeții au fost. S-a inaugurat gospodăria colectivă. A fost cel mai frumos rod pe care toamna l-a adus la noi în sat: gospodăria colectivă „Ille Pintilie”. Acum începem a doua etapă: întărirea ei economică și organizatorică.

CL. MUNTEANU

GOSPODĂRIA COLECTIVĂ DRUM

Complexul de construcții zootehnice al gospodăriei colective Chirnoeni, raionul Sibiu.

La G.A.C. „6 Martie” din Stoicănăștii se dau ajutoarele de bătrînețe. În fotografie: Dumitru Spătaru (75 ani), Ion Stănculeț (76 ani), Marin Petrescu (71 ani), Grigore Taleș (70 ani)

Zilele îmi sînt senine...

Frunzuliță foi de nuc
Unde merg, unde mă duc,
Bine peste tot găsesc
Pe pămîntul romînesc.
Și de merg printre tarlale
Îmi iese belșug-n cale,
Că tractoru-a răsturnat
Brazdă nouă peste hat.

Zilele îmi sînt senine
Și mi-e traiul fericit
Pe ogorul înfrățit
Și e munca roditoare
Pe-nfrățitele ogoare.

Auzit în satul Ciulnița, comuna Leordeni, raionul Găeșii, de GEORGE BREAZU.

Frunzuliță de sulfine

Cîte turme pasc pe plai

Foaie verde flori mărunte,
Urcăm turmele la mure;
Cît zărești peste ponoare,
Tot mioare dălbioare —
Și mieii
Ca brebeneii,
Suie-ntr-una și coboară
Pe poteci de primăvară.
Cîte turme trag spre brazî,
Ale noastre-s toate azi.
Cîte turme mîndăm noi,
Nu mai sînt pentru ciocol.
Și iar verde măghiran,

Îs la colectiv cioban,
Pasc ciopoare prin fâgii
Zic doina belșugului
Bună vreme, larbă nouă,
Bună vreme, stropi de rouă,
C-am venit iar pe imăș
Să-nchegăm brînză și caș
Să trimitem la oraș
Unde-ortacii-au făurit
Cîte-n sat or trebuit.

Auzit în comuna Recea-Cristur, raionul Dej, regiunea Cluj, de ION SOCOL

DIN R GOSPODĂRI

De la înființarea gospodării agricole colective „Răscoala din 1907” satul Colibași din regiunea Argeș este într-o continuă înflorire. Dezvoltarea multilaterală a gospodăriei și hărnicia membrilor ei, se materializează în venituri mereu mai mari. Ele influențează în mod direct valoarea zilei-muncă care va ajunge în acest an la frumoasa cifră de 50 lei. Printre produsele ce le un colectivist la sfîrșitul anului pentru zi-muncă, amintim: 5,6 kg. grîu, 11 kg. porumb etc. Aceasta este explicația celor peste 30 ca: au îmbogățit numai în acest an peisajul satului peste 50 aragazuri și 40 aparate de radio, s necontestat ale îndestulării.

Izvorul veniturilor așa numesc colective comuna Ciobanu, Dobrogea, sectorul tehnic. O comparație, care are la bază reale. Veniturile colectivești muna Ciobanu, în numai din valoarea produselor animalelor cifrează la aproape oane lei (de trei ori mai mult ca în 1960). frumoasă, dacă ținem seama că ea reprezintă jumătate din totalul veniturilor realizate de gospodărie pe anul în curs. Aceste succese sînt rezultatul ocupării susținute pentru îmbunătățirea condițiilor de animale, folosirea celor mai înaintate în zootehnie, sporirea necontenită a efectivului zent, gospodăria din Ciobanu are 447 bovine și peste 6.000 oi. Și dată fiind, marea productivitate, sectorul zootehnic este în continuă

Printre numeroasele domenii de muncă și prin care colectivității gospodăriei agricole „23 Februarie” din Șimand, regiunea Crișana cut cunoscuți și apreciați se numără și creșterea animalelor. Colectivității din Șimand au un puțtor zootehnic care cuprinde 700 bovine, aproape porcine și mai mult de 4.200 de oi. Dar realitatea colectivității de aici se mîndresc, și pe bătăle, sînt cele de la ferma de ovine. După muncă, în care s-a urmărit aplicarea unei metode după metode științifice, s-a ajuns în pînă la întreaga turmă de oi să fie numai cu lînă fină. Adăugînd la aceasta o bună îngrijire a animalelor și o hrănire rațională, colectivității au

DELEGAȚI LA CONSĂTUAREA P

GH. POSTOLACHE, președintele gospodăriei colective din comuna Țișești, raionul Panciu, regiunea Gaiagi.

GH. ANTONESCU, președintele gospodăriei colective din comuna Piscu Vechi, raionul Calafat, regiunea Oltenia.

MARIA COTIUGĂ, mulgătoare la gospodăria colectivă din Chișcăreni, regiunea Iași.

SABIN BEC, președintele gospodăriei colective din comuna Biled, regiunea Banat.

ION INACHE, președintele gospodăriei colective din Sinpetru, regiunea Brașov.

CR... cresc... gospo... Tech...

IMBELSUGULUI

Bobrogea.

REALIZĂRILE DEZVOLTĂRII GOSPODĂRII COLECTIVE

obțină pe întreaga fermă de ovine o producție medie de 5.600 kg. lână pe cap de oaie.

Acordând o deosebită atenție selecției, îngrijirii și furajării științifice, colectiviștii din Lenauheim, regiunea Banat, au obținut o producție de lapte foarte bună. De la cele 209 vaci cu lapte s-au obținut în medie până la 1 decembrie câte 3.500 litri pe cap de vacă furajată.

În fermă se găsesc însă numeroase vaci a căror producție de lapte se ridică la 6.000 și chiar la 7.000 litri pe o perioadă de lactație.

Colectiviștii din comuna Macea, raionul Arad, se pot mindri cu realizările obținute anul acesta. Munca lor, concretizată în cifre, totalizează un venit de 13 milioane lei. Raportate la suprafață, veniturile în bani se ridică la peste 400.000 lei la suta de hectare. Aceste venituri mari provin din dezvoltarea multilaterală a gospodăriei. Pe lângă sectorul vegetal și sectorul zootehnic, colectiviștii din Macea și-au creat și un puternic sector legumicol. Folosind cele mai înaintate metode agrotehnice în cultivarea roșiilor timpurii, ei au realizat producții sporite la hectar. Numai din valorificarea roșiilor timpurii de pe o suprafață de 125 hectare, au obținut un venit de 8.400.000 lei.

Gospodărie puternică — viață înstărită. Între aceste cuvinte există o strânsă legătură. Una nu poate fi concepută fără alta. De aceea vă puteți convinge și mai bine dacă poposiți în comuna Țițești, raionul Panciu. În ultimii ani, aici s-au construit și se construiesc case noi, s-au ridicat magazine, cămin cultural, iar în casele colectiviștilor găsești mobilă, aparate de radio și mașini de cusut. Fiecare colectivist își va arăta că izvorul acestei vieți îmbelsugate îl constituie gospodăria colectivă.

Într-adevăr, gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin” în cei cinci ani de existență, a obținut realizări de seamă. Anul trecut venitul gospodăriei a fost de 8 milioane, iar anul acesta va trece de 11 milioane. O dată cu aceasta, a crescut și fondul de bază. Dacă în anul 1956 el era de peste 400.000, anul acesta va fi de 4.550.000 lei. Ca urmare a acestui fapt, valoarea zilei-muncă va ajunge anul acesta la 39 lei.

O ORĂ DE CONSULTAȚIE

În timpul liber, colectivistul Ernest Berner, de la gospodăria colectivă „8 Martie” din comuna Urziceni, raionul Carei, regiunea Maramureș, se ocupă de pregătirea lucrului său.

Mesajul colectivizatorilor DIN ȘTEFAN VODĂ

Cele 3.500 hectare ale gospodăriei colective „7 Noiembrie” ne impresionează ca o mare de lut. Nici un clin măcar, nici o cută pe toată întinderea, de-aici și până acolo unde contururile se topesc în neaură. Președintele s-a ivit în fața noastră, înalt, spătos și energic. Este, prin concepție, un om modern, mereu în căutare, adept al științei agrotehnice și sprijinitorul ei înfocat. N-a cercetat cât a vorbit nici o fițuică sau carnet. Dinamica gospodăriei îi stă în inimă și o visează ziua și noaptea.

— Ce experiență ai să comunici delegaților la consfătuire, tovarășe Oprea?

Tace un timp, cât să-și pună ordine în gânduri, după care începe un minunat expozeu în care fiecare cuvânt sintetizează rodul strădaniilor și inteligenței colective a celor din Ștefan Vodă. Le va face cunoscute la consfătuirea pe țară a colectivizatorilor. Îl ascultăm absorbiți și întrezărim de pe acum, auzindu-l, ce nesecată comoară de învățăminte va fi consfătuirea.

Din 1958, valoarea zilei-muncă la colectiva din Ștefan Vodă crește progresiv. Ea culminează în acest an. E un simptom că roțițele marelui mecanism al gospodăriei se învârtesc uniform. „N-a fost totdeauna așa — spune președintele — până acum trei ani sectorul zootehnic era deficitar. Amintesc prima cauză și cea esențială: slaba organizare a sectorului. Îngrijitorii nu iubeau animalele, erau necalificați și se schimbau des. Am repartizat aici în urma hotărârii consiliului, pe cei mai buni. Zece dintre îngrijitori sînt comuniști. Mulgătoarele sînt femei în majoritate. Sînt mai delicate, mulg cu blîndețe, nu brufătuiesc animalele. Știi mata, vaca, dacă-i dai numai așa una cu carîmbul, ei îi pasă și asta se simte la găleată: dă lapte mai puțin. Altminteri cum se explică că cele mai multe mulgătoare scot cite 100 litri plus de producție pe cap de vacă? N-o fi hotărînd numai asta, căci

îngrijirea și hrănirea e mai bună acum ca înainte, dar omul e fără doar și poate cel dintîi factor în obținerea producțiilor mari”. (Adică 2.000 litri pe cap de vacă azi, față de 600 litri mai acum 5—6 ani).

Pe pereți, în biroul președintelui, sînt vreo zece diplome. Una sau două au răsplătit meritele sportive ale tinerilor fotbaliști, iar celelalte au fost conferite de Ministerul Agriculturii și de sfatul popular regional pentru merit în

care alții nu dădeau două parale, s-a transformat sub mîna omului în celebra „Porumbiță”. Azi avem și noi „Porumbițele” noastre. La origine au fost corciturii modeste. Eu știu una și bună: De mîncat, vaca tot mîncă. Nu te scutește de cheltuială. Iar dacă-i p-asa, să plătească bine ceea ce consumă. Îngrășăm în fiecare an și porci. Anul trecut am livrat 40 de grăsuți, anul acesta 430. Ați auzit bine: de zece ori mai mult. (Un grăsun e plătit cu 1.000 lei).

Și cum toate decurg pe baza unei strînse legături, te pomenești întrebînd: „Dar hrană pentru ei aveți?” Așa ne aruncăm cu gîndul și vorba spre porumb. Pe mai bine de o jumătate din suprafața de porumb au fost create condițiile pentru obținerea în 1962 a unei producții de 5.000 kg. porumb boabe neirigat. Ar părea asta un act de curaj. Dar Gheorghe Oprea are siguranța omului de știință. „Avem — zice — premiza de căpetenie la consfătuire. În sectorul brigăzii a 7-a, pe 34 hectare neirigate s-au obținut anul acesta 5.000 kg. porumb boabe la hectar. Ce alta avem de făcut mai bun, decît să generalizăm exemplul brigăzii a 7-a? Pentru producția din 1962 s-au făcut două arături, una la 30 cm. după care alta la 37 cm. cu scormonitorul. Am încorporat pe fiecare hectar 20 tone gunoii de grajd. Densitatea va fi de 35.000 fire la hectar. Și din nou vine vorba despre om, pe care președintele nu-l uită nici o clipă. La tarlaua mării producții de porumb vor fi repartizați cei mai buni brigadieri și colectivizatori.

„Asta este viitorul cîmpului cel mare. Trebuie să-i trimitem în întîmpinare oameni care știu încă de pe acum cum arată la față”.

Vorbea așa, un om care a păscut 15 ani oile, președintele de azi al colectivei din Ștefan Vodă.

VIRGIL TOSO

GHEORGHE OPREA, președintele gospodăriei colective din comuna Ștefan Vodă, regiunea București.

producția agricolă. Una din ele e pentru recolte bogate, alta pentru bune rezultate în îngrășarea animalelor. „Am făcut din îngrășarea animalelor o sursă sistematică de venit. Acum patru ani am contractat spre îngrășare 100 de vițe. Clauza contractuală nu prevedea să se livreze același număr de capete, ci o cantitate anumită de carne. Am realizat sarcina, obținînd și un plus apreciabil. Plusul (adică 40 de vițe), care ni se cuvenea de drept, l-am reținut. Și iată-le azi, aceleași exemplare dînd 2.000 litri lapte fiecare. Am fost unul din martorii experienței de la G.A.S. Andrășești. Un animal pe

ARĂ A ȚĂRANILOR COLECTIVIȘTI

EODORA, păsări la colectivă din regiunea Do-

AUREL VERES, îngrijitor frunța la gospodăria colectivă din comuna Mădăras, regiunea Crișana.

ILIE TRĂȘCĂ, președintele gospodăriei colective din Șuiești, regiunea Argeș.

PARASCHIVA ROBU, colectivistă din Ciorani, comuna Pufești, regiunea București.

IULIU ZASLOȚI, președintele gospodăriei colective din Mintia, regiunea Hunedoara.

ION BĂNICĂ, președintele gospodăriei colective din comuna Smeeni, regiunea Ploiești.

ȘCOALA ȘI FAMILIA

Arătătorul decenilor s-a rotit de 3 ori de cind învățătorul Nicolae Manea îl învață pe copiii din Chirnogi, raionul Oltenița, buche cărții și bunăpurtarea. De-a lungul anilor cei lungi, tovarășa de viață și de muncă i-a fost și îi este Maria Manea, învățătoare și ea. Soții Manea pe bună dreptate se pot mindri că majoritatea oamenilor din comună a trecut prin mințile lor. Și totuși se-ntimplă așa că foștii elevi sint chemați la școală sau viu ei singuri, nechemată de nimeni, pentru o învățătură suplimentară. „Ce să fac cu copilul meu tovarășe învățătoare sau tovarășe învățător, că uite mi-a adus o notă proastă” iatrebă o mamă sau un tată. Cei mai mulți dintre foștii elevi, acum părinți ai actualilor elevi, înțeleg că pentru călirea sufletului omului, este nevoie de legătura neîntreruptă dintre școală și familie.

Fiecare generație nouă care pășeste pragul școlii pune alte probleme în fața învățătorilor. Iată, de pildă, Maria Manea are anul acesta o clasă I-a cu totul deosebită de toate clasele I-a din cîte a avut vreodată. Anul acesta toți copiii sint fii de colectivități. Încă din clasa I-a învățătoarea se străduiește să dezvolte la elevii săi dorința de a dobîndi cît mai multă învățătură, fiindcă „copii, să știți, un viitor colectivist trebuie să aibe cît mai multe cunoștințe”. Maria Manea știe că sorții de izbîndă în treaba grea a instruirii și educației sint mai numeroși atunci cînd școala și familia își dau mina întru același fel. Iată și cu Gheorghită Curea cum s-au întîmplat lucrurile. Neastîmpărat, argint viu nu alțeva. Numai condițiile fetițelor ar putea să spună cît au avut de pățimit de pe urma poznelor lui Gheorghită. Copil deștept, dar să învețe nu-i plăcea. Învățătoarea a luat legătură cu mama elevului. Dar mama, la început n-a luat în serios obiecțiile învățătoarei. Cîcă așa sint băieții, neastîmpărați. Atunci învățătoarea a recurs la un alt procedeu. E-a dat pe Gheorghită exemplu „negativ” la o ședință cu părinții. Mama s-a alarmat și a venit în școală să întrebze ce să facă pentru a-l îndrepta. Maria Manea își dădea seama

că una din cauzele indisciplinei copilului este răsfațul de acasă. Unicul fiu al colectivității Curea a fost obișnuit să i se facă toate gusturile, să fie mereu în centrul atenției. Învățătoarea a explicat cu răbdare mamei caracterul dăunător al răsfațului, necesitatea ca părinții să fie mai exigenți, mai severi cu copilul lor, să-i facă un regim de muncă și de joc și să-l supravegheze îndeaproape. Sfatul a fost ascultat și în scurt timp agerimea de minte a lui Gheorghită a fost îndreptată de la pozne la... „studiu”. Mă rog, ca în clasa I-a...

Exemple de acest fel, de legături trainice dintre școală și familie, au la îndemînă soții învățători Manea cu dumiul. Colectivista Marița Bobe are două fete la școală și amîndouă au carnetele de note doirdora de 9 și 10. Dar nu totdeauna a fost așa. Notele bune ale elevelor se datorează și faptului că mama își face mereu drum la școală, că acasă copiii sint supravegheați de ea și aplică întocmai regimul de învățătură, odihnă, joacă și ajutor în gospodărie — recomandat de învățătorul Nicolae Manea. Și Ioana Bira, și Ștefan Baltag și mulți alții nu se sfîesc să ceară ajutorul învățătorilor pentru a-și educa copiii ca demni cetățeni ai țării, ca oameni instruiți. Acolo însă unde părinții, mamele în special, nu înțeleg să sprijine școala, educația copilului are de suferit. Cum are de suferit eleva Zamfira Bidoaie, din clasa a III-a, ai cărei părinți nu înțeleg să ajute școala pentru a-și urni copila din nepăsarea pe care o manifestă față de învățătură și de disciplina școlară.

Trăim o epocă măreață, cînd oamenii maturi pun mina pe carte să învețe ceea ce n-au putut învăța în copilărie și tinerete, și se apleacă cu grijă asupra propriei lor

Pentru cercurile de citit recomandăm cele două materiale editate de Consiliul Național al Femeilor:

DIN EXPERIENȚA NOASTRĂ ÎN CRESTEREA ȘI ÎNGRIJIREA ANIMALELOR.

PUTEREA EXEMPLULUI PĂRINȚILOR ÎN EDUCAREA COPILOR

conștiințe pentru a plivi de acolo tot ce-i buruiună. Copiii noștri însă pășesc în viață prin școala socialistă, care îi înarmează cu cunoștințe științifice necesare și modelează conștiința viitorului muncitor, colectivist, om de știință, intelectual. Mamele, în sarcina cărora cade, mai cu seamă, educația copilului, sint datorate să apeleze la cadrele didactice, să ceară sprijinul lor în treaba aceasta de mare răspundere. Și firește, nu numai atunci cînd se ivește vreo dificultate, ci în permanență. Cu ajutorul școlii, educația științifică, metodele pedagogiei științifice pătrund din ce în ce mai mult în sinul familiei.

E. ABRAHAM

Sectorul avicol al G.A.C. „Ecatarina Varga” din comuna Țipari, regiunea Crișana. Una din harnicele îngrijitoare de aici este și Ana Paijin.

Cînd vezi cu ochii...

Comitetul raional de femei, din Balș, (președintă Margareta Pretorian) a organizat nenumărate vizite ale femeilor întovărășite în gospodăriile agricole colective. Peste 750 de femei întovărășite (acum multe din ele sint colectiviste) au cercetat îndeaproape cum muncesc și trăiesc colectiviste. Pînă în luna martie, alte 550 de femei întovărășite vor face asemenea vizite.

Țărăncile întovărășite din comuna Pielești, raionul Balș, de fiecare dată cînd la cercurile de citit pe circumscripții se dezbătea un capitol din statutul model al gospodăriilor agricole colective sau se citea vreo broșură în legătură cu gospodăria colectivă, cereau să meargă în vizită la unele gospodării colective din raionul Segarcea. Nu de alta, dar se întîlniseră ele pe la țîrg, fie la Balș, fie la Craiova cu colectiviste din Segarcea. Acestea le povestiseră atîtea lucruri despre avuția gospodăriei lor, despre veniturile lor, încît le uluiseră.

Și în raionul Balș sint gospodării colective bune și multe din țărăncile întovărășite și cele cu gospodărie individuală din comuna Pielești, au fost împreună cu soții lor în vizite la gospodăriile colective din Birza, Branet, Greci, Iancu Jianu și altele. Au întîlnit aici colectiviste de toate vîrstele și care deopotrivă se bucurau de roadele muncii în colectivă. Dar întovărășitele din Pielești vroiau să vadă cum merge treaba și în alte raioane.

Și iată că într-o dimineață din toamna aceasta peste 30 de femei au pornit din nou în vizită la gospodăria colectivă din comuna Drănic, raionul Segarcea. Ajunse acolo au fost însoțite prin toată gospodăria. Au vizitat astfel sectorul zootehnic, s-au interesat cum este normată ziua-muncă în acest sector, cîte vaci îi revin în

îngrijire unui îngrijitor și mulgător, însemnîndu-și de zor pe niște caiete toate răspunsurile de parcă erau un colectiv de gazetari. Au vizitat apoi hambarele gospodăriei, s-au dus și la casele oamenilor și s-au uitat și aici, mai cu seamă în hambare și cămări. Au trecut și pe la cei mici, la grădinița sezonieră și i-au găsit dormind liniștiți și fără griji după masa de prînz.

Toate, toate le-au plăcut întovărășitelor din comuna Pielești la colectivității din Drănic. Ele s-au gîndit că ar fi bine să-și împărtășească impresiile și celorlalte femei din comună, care n-au putut merge în vizită. Comisia de femei din comună a organizat o adunare în care s-au dezbătat în amănunt tot ce-i interesează cu privire la gospodărie pe cei prezenți. Erau mulți în sală, fiindcă veniseră nu numai femeile ci și bărbații. „Să vedeți, tovarăș, spunea Constanța lui Stoian, ne-a fost mai mare dragul să privim vacile, că parcă erau spălate cu lapte, așa erau de curate și bine îngrijite. Dar și vacile lor dau fiecare 1800-2000 litri lapte și au nu o vacă, două acolo, ci peste o sută, și juninci, și tineret. Și gîndiți-vă, cînd și-au pornit gospodăria, cei din Drănic aveau puține vaci cu lapte. Nici porcine, nici oi și nici păsări n-au avut prea multe. Acum au aproape o mie capete ovine, 244 por-

cine, peste 600 păsări, pui și au construit foarte mult, tot ce le trebuia pentru adăpostirea animalelor și păsăretului. Și apoi de pămînt ce să vă zic? Sint multe loturi — lucrate bineînțeles ca la carte — care au dat peste 5.000 kg. porumb boabe la hectar”.

— Gospodăria asta din Drănic o fi de mult înființată?

— De unde, abia de doi ani. Oamenii însă sint vrednici. Numai averea lor obștească e aproape de trei milioane și jumătate.

— Da' cum trăiesc oamenii, v-ați uitat?

— Ne-am uitat la toate. Ziua-muncă are valoarea de peste 35 lei. De cînd sint colectivisti, cei din Drănic au devenit înstăriți. Hambarele lor — și la gospodărie și la colectivități — gem de bucate. Ce să vă mai spun, eu una nu mai stau o clipă la îndoială. Mă înscriu în colectivă! M-am convins cu ochii mei.

Și Constanța lui Stoian s-a înscris în gospodărie. S-a înscris și Aurica lui Ștefan și toate tovarășele din Pielești care fac parte din comitetul comunal de femei și parcă numai ele? Au mai semnat încă o sută și ceva de familii, astfel că în una din duminițele acestei toamne frumoase la Pielești a fost sărbătoare.

S-a înființat o gospodărie agricolă colectivă. În consiliul de conducere, printre alții au fost alese și Constanța lui Stoian și Aurica lui Ștefan. Oamenii au socotit că ele își vor arăta vrednicia în muncă așa cum și-au arătat-o ca neobosite agitatoare pentru colectivizarea comunei.

MARIA STANCU

Cîntec pentru o fată din România

de ZACHI NURI (poet din R.S.S.A. Tătară)

Și azi văd ochii tăi ca roua-n zor
Sub spicul de sprîncene arcuite
Și-mi amintesc și azi adeseori
Ștragu-atîtor vorbe nerostite.
Tu nu știai din limba mea tătară
Nici un cuvînt, cum nu știam nici eu
În graiul românesc ca unda cîmă
Să spun căldura strînsă-n pieptul meu.
Dar tu cîntai și se topea în soare
Ca mîierea rază caldă, vocea ta
Cînta pădurea-n zări fermecătoare
Întreg pămîntul românesc cînta.
Sub bolta de azur a Romîniei

Ca pasărea urca sonorul cînt:
Că era cîntecul prieteniei
Am înțeles și fără de cuvînt.
Deasupra, ca o argintie liră
Era văzduhul fără de hotar
Nici pînă azi din suflet nu-mi părăi
Ecourile cîntului de jar.
Imaginea aceasta o țin minte
Și-n împezeimea ei oricît privești
Vezi cum respiră-tătarești, cuvînt
Unduitoare plaiuri romînești.

În romînește de LUCREȚIA POPESCU
și ION POTOPIN

Maramă executată de Maria Manat din Valea Mare, regiunea Argeș.

Apărind interesele trustului colonialist „Union Minière”, Chombe luptă cu disperare pentru a separa Katanga de Republica Congo.

Poporul nostru urmărește cu îndreptătită mândrie cum crește mereu prestigiul internațional al țării noastre. O confirmare a faptului că acest prestigiu este din ce în ce mai ridicat o constituie și recenta alegere a R. P. Romîne ca membru nepermanent al Consiliului de Securitate al O.N.U. pe anul 1962.

În același timp o serie de inițiative ale țării noastre au avut și au un ecou favorabil în rîndurile popoarelor lumii iubitoare de pace și libertate. Așa, de pildă, în Comitetul Nr. 3 al O.N.U., 40 de delegații și-au spus, recent, cuvîntul în legătură cu propunerea țării noastre privind elaborarea unei declarații internaționale în legătură cu principiile fundamentale ale promovării în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare. „Documentul prezentat de delegația romînă — a spus reprezentantul Marocului — recomandă căi eficiente pentru sprijinirea păcii și cooperării între națiuni”, iar reprezentantul Afganistanului a declarat că „documentul prezentat de delegația romînă este excelent” și a spus că este „pe deplin de acord cu el”.

În Congo lucrurile încep să se clarifice. Punctul pe care l-a pus O'Brien, fost reprezentant al forțelor O.N.U. în Katanga, care a declarat recent că „Marea Britanie, Franța și Belgia au exercitat puternice presiuni asupra funcționarilor O.N.U. pentru a-i împiedica să-și îndeplinească sarcinile în vederea restabilirii autorității guvernului central congolez asupra provinciei Katanga”. Declarațiile demascatoare ale fostului reprezentant al O.N.U. în Congo, O'Brien, au fost confirmate și de Mc Keown, comandantul suprem al forțelor O.N.U. în Congo, care a arătat „că tot ce a spus O'Brien despre Rhodesia, Republica Africa de Sud, Belgia, Anglia și alte țări, este adevărat”.

Trupele O.N.U. desăfoară în prezent în Katanga acțiuni militare împotriva separatiștilor, pentru înlăturarea mercenarilor străini. Primejdia ce planează asupra integrității și libertății Congoului n-a trecut însă. Monopoliștii din S.U.A. se pregătesc acum intens să ia locul confrăților lor anglo-franco-belgieni. Hreanul nu-i mai dulce ca ridichea. Tot așa, monopoliștii nord-americani nu sînt cu nimic mai buni ca partenerii lor anglo-franco-belgieni.

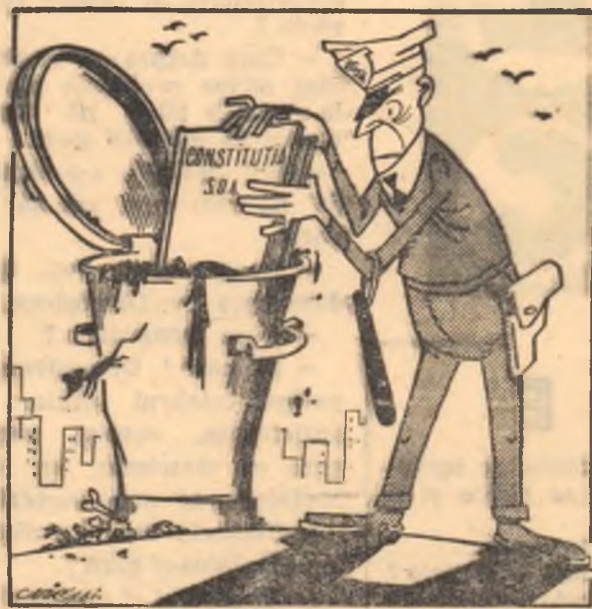
La Paris, cei patru miniștri de externe ai S.U.A., Angliei, Franței și Germaniei Occidentale s-au întrunit pentru a încerca să stabilească o platformă comună în problema relațiilor Est-Vest, și în primul rînd în problema germană și cea a Berlinului occidental. Relatînd că cei patru miniștri de externe au dezbătut în ședința lor un „document secret de 20 de pagini prezentat de experții celor patru puteri privind diferitele acțiuni pe care le-ar putea întreprinde aliații în Berlinul occidental”, corespondentul agenției Associated Press remarcă cu ironie că „în tabăra occidentală nu a fost nici măcar rezolvată problema dacă în general este cazul să se întreprindă vre o acțiune în momentul de față în această problemă”, iar ziarul francez „Combat” scrie: „se pare că proiectul unor negocieri cu U.R.S.S. în problema statului Berlinului occidental nu are nici un viitor”.

Țărani din Ecuador, manifestînd împotriva fostului dictator Ibarra. După alungarea acestuia, ei n-au mai așteptat legislația reformei agrare, ci au intrat pe pămînturile moșierilor.

Încălcînd prevederile Constituției, cercurile diriguitoare din S.U.A. desfășoară o prigoană cruntă împotriva Partidului Comunist și a altor organizații progresiste.

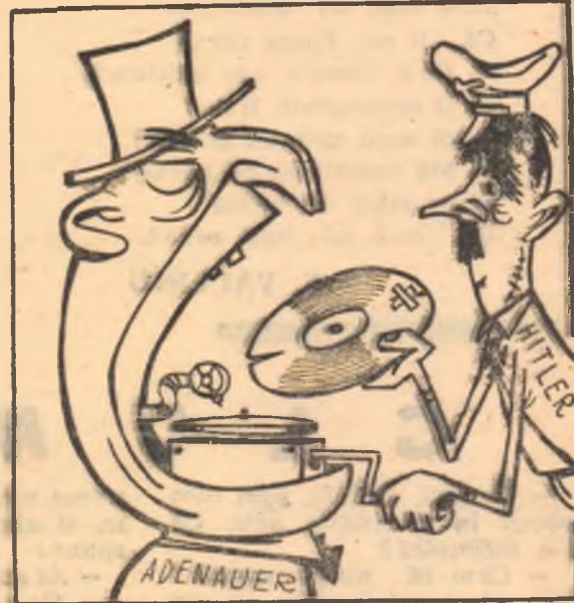

— Tot nu mai e luată în seamă!

Chombe pe poziție.

Dominant în viața politică, economică și militară a Germaniei Occidentale este spiritul revanșard așa cum era și pe vremea lui Hitler.

O placă veche!
(Desene de NIC. NICOLAESCU)

NOTE POLITICE

Acesta-i adevărul

Printre țările care „beneficiază” de așa-zisul ajutor american se numără și Iranul. Numai că în urma acestui „ajutor” și a felului cum conduc fara elementele descompuse care l-au acceptat, mizeria și șomajul au adus poporul iranian la desperare, după cum scria nu demult ziarul „Nahib”.

Iranul nu-i o țară săracă. Dimpotrivă, are destule bogății, printre care și însemnate

zăcăminte de petrol. Acestea însă nu servesc popoului iranian, ci unui pumn de exploatare autohtonă și străină. Monopoliștii americani și englezi stăpînesc în Iran mai ceva ca la ei acasă.

Mizeria e atât de mare în Iran încît mulți oameni nemai-văzînd altă perspectivă de ieșire la liman, se sinucid. Nu de mult, bunăoară, 45 de locuitori din Teheran (capitala țării) au încercat să-și pună capăt zilelor. Un bolnav care nu a fost primit în spital a murit la poarta acestuia.

Acesta-i adevărul. Un adevăr trist.

Încercări zadarnice

Recent, sub presiunea Statelor Unite, Consiliul Organizației Statelor Americane (O.S.A.) a adoptat propunerea Columbiei de a se convoca în ianuarie viitor o sesiune a miniștrilor Afacerilor Externe ai țărilor americane, pentru a examina problema unor măsuri colective care să fie luate împotriva Cubei.

Așadar, monopoliștii din S.U.A. pun la cale noi agresiuni împotriva popoului cuban. Pentru că, la drept vorbind, cine altcineva dacă nu Statele Unite stau de fapt în spatele propunerii Columbiei? Este clar că fără inițiativa și sprijinul S.U.A., Columbia n-ar fi făcut nici odată o astfel de propunere.

Oricum însă, hotărîrea de la Washington (aici s-a întrunit Consiliul O.S.A. — n.n.) nu dă prea multe speranțe inspiratorilor ei. Aceasta rezultă și din felul cum a fost înaltă această hotărîre. Pentru adoptarea propunerii Columbiei au votat doar delegațiile acelor state din America Latină ale căror guverne acțiunează ca marionete ale

Washingtonului. Restul de delegații, care reprezintă de fapt cele mai mari și mai puternice state din America de Sud, cum ar fi Brazilia, Argentina, Chile etc. s-au abținut de la vot, iar Cuba și Mexicul au votat împotriva. Nu trebuie pierdut din vedere, în același timp, nici faptul că vesele capul guvernelor latino-americane care s-au pus la remonca S.U.A., popoarele din țările respective se alătură uriașului val de protest al întregii Americi Latine împotriva planurilor de agresiune împotriva Cubei și-și manifestă solidaritatea cu poporul cuban.

Stă fără îndoială în puțina monopoliștilor din S.U.A. de a finanța pe transfugii cubani de a urzi noi comploturi împotriva Cubei. Ei nu

pot însă și să nu vor putea niciodată să învingă lupta de eliberare a popoarelor, să înăbușe revoluția cubană. Cuba nu este singură. Ea are prieteni de nădejde: toate popoarele lumii iubitoare de pace și libertate și în primul rînd popoarele din țările socialiste.

Încercările imperiaștilor nord-americani de a intimidă Cuba, sînt zadarnice și sortite eșecului.

S. LAZAR

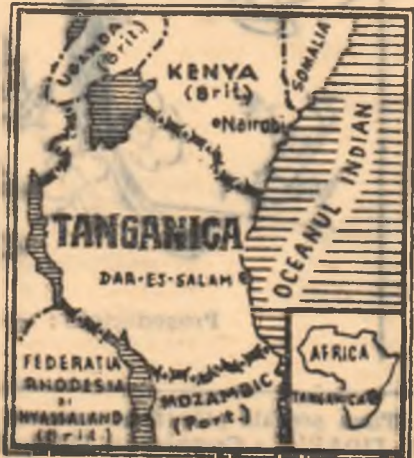
Tanganica — un nou stat independent

La 9 decembrie a.c. poporul din Tanganica a sărbătorit un important eveniment istoric — proclamarea independenței sale.

Tanganica este situată în Africa orientală, mărginindu-se la sud cu colonia portugheză Mozambic, Federația Rhodesia și Nyassaland, la apus cu Republica Congo, (capitala Leopoldville), la nord cu coloniile britanice Uganda și Kenya, iar la răsărit cu Oceanul Indian. Pînă în deceniul al patrulea al secolului trecut, această țară făcea parte din sultanatul independent al Zanzibarului. Atunci au pătruns în aceste locuri colonialiștii germani, Tanganica fiind transformată astfel într-o colonie. După primul război mondial ea a fost guvernată de către Anglia în baza unui mandat al Ligii Națiunilor, iar în decembrie 1946, Adunarea Generală a O.N.U. a aprobat acordul cu privire la tutela Angliei asupra Tanganicai.

Tanganica este o țară de patru ori mai mare ca Anghia și are bogate zăcăminte de aur, diamant, plumb și întinse plantații. Populația țării este de peste 9 milioane de locuitori.

Exploatarea sălbatică, atît a populației cît și a bogățiilor țării, a făcut ca mizeria să dăinuie peste tot. Supuși unei munci istovitoare pe plantații și în minele monopolurilor străine, subalimentați în mod sistematic, băștinașii erau epuizați complet fiziceste. Din această cauză bolile de tot felul făceau ravagii în rîndurile lor. În timpul dominației colonialiștilor englezi, în Tanganica erau doar 490 de medici, adică un medic la aproape 200 000 de locuitori.

Sătul de jugul greu al exploatare nemiloși, poporul din Tanganica s-a ridicat, în repetate rînduri, la luptă pentru libertate și independență. Încă în 1905, a avut loc o mare răscoală armată împotriva colonialiștilor germani, care a făcut să fie simțită voința de libertate a popoului din Tanganica. Deși înăbușită în sine, mișcarea de eliberare nu a putut fi lichidată, ci din contră s-a dezvoltat și s-a maturizat treptat, ajungînd astfel să impună colonialiștilor englezi acordarea independenței acestei țări.

Apariția noului stat independent Tanganica, arătă o dată mai mult forța mișcării de eliberare națională a popoarelor, care dă în prezent ultimele lovituri rușinosului sistem de înrobire colonială.

Alături de celelalte popoare ale lumii iubitoare de pace, poporul nostru împărtășește bucuria popoului din Tanganica și îi urează succes în înlăturarea năzuințelor sale spre libertate și independență reală.

L. LEONIDA

AI DE TOATE

(E vorba de colectivistul
Scarlat Marin din G.A.C.
„Zorile” comuna Grădi-
nari, raionul Videle)

Acum un an jumătate,
Zic eu: — Ce faci nea
Scarlate?
Iar el, puțin îmbufnat:
— Bine, da-s cam supărat!
— Păi de ce, măi nea
Scarlate,
Doar ai la casă de toate,
Mobilă, oglinzi, covoare,
O veselă sclipitoare.
Aragaz cum vrei mătale
Și la CEC ceva parale.
Toate astea sînt nimic?
— Nu sînt, bre, de ce să zic?
Am de toate, nu zic ba...
Da-mi mai lipsește ceva —
Că nevastă-mea Codina
Zice: „Cînd îmi iei mașina?”
...Și-a luat, anul trecut,
Și mașină de cusut.
— Presupun, zic, în sfîrșit
Că acum ești mulțumit?
— Sînt, însă vezi dumneata
Că-mi... mai lipsește ceva:
Acu-i dă nevasta zor
Că vrea și televizor!
„L-a luat, da' bombănea
Că... îi mai lipsea ceva!”
— Ce-ți lipsește, nea Scarlate?
— O motocicletă, frate!
— Și după ce-ți iei și asta?
— Mă consult eu cu nevasta
Și pe urmă om vedea
De.. ne-o mai lipsi ceva!

F. VALERIU

Comuna Pietroui — Fetești, a
fost de curînd electrificată. Ime-
diat au început și lucrările pen-
tru radioficare.

Becul: — Vino după mine, că-ți
luminez calea...

(Desen de T. PALL)

In raionul Rm. Vilcea
se trimit uneori la sate
conferențieri nepregă-
tiți.

— Tovarășe Chirică, după-
masă ții o conferință într-un
sat.

— Aoleu!

— Te doare ceva?

— Nu, da' mă luarăți prin
surprindere. Și despre ce voi
vorbi?

— Cum despre ce, tovarășe?
Sînt atîtea probleme agricole
la ordinea zilei, că trebuie
numai să deschizi gura...

— S-o deschid, s-o deschid,
da' nu știu cum am să pot
vorbi.

— Dacă n-ai să poți, fă și
dumneata ca Demostere.

— Care Demostere?

— El care! Demostere, to-
varășe, celebrul orator din
antichitate, care-și umplea
gura cu pietricele ca să-și
perfectioneze arta vorbirii!

— Păcatele mele! Adică să
iau și pietre-n gură?

— Ia ce vrei și ia-o mai lute
din loc, că la ora patru tre-
buie să începi conferința.

...Sala căminului cultural e
plină pînă la refuz de colec-
tivistii care au venit să asculte
conferința.

— Noroc, tovarăși! Ii se a-
dresează conferențiarul. Și în
gîndul lui: „dacă scap din
încurcătura asta, pot să spun
că am noroc”. Iar către săteni:

— Am să vă vorbesc despre

In comunele I-
vești și Liești (Ga-
lași), nu s-au luat
măsuri pentru ca
brigada științifică
venită de la Ga-
lași să-și poată
desfășura activi-
tatea.

— Pînă repară el
cauciucurile, noi
anunțăm oamenii
că sosește bri-
gada.

(Desen de NIC.
NICOLAESCU)

O Singură nelămurire

felul cum se pot obține 5.000
kilograme porumb boabe la
hectar. Problema aceasta,
dragi tovarăși, fiind una din
cele mai importante probleme
agricole, să nu vă surprindă
dacă voi vorbi cu oarecare e-
moție, mai ales că însuși De-
mostene... știți dumneavoastră
cine-a fost Demostene?

— Nu, că nu-i din satul nos-
tru! răspund colectivistii zîm-
bind.

— Demostene, tovarăși, o-
bișnuia să ia cîteva pietricele
în gură...

— Ce zice? se întrebă co-
lectivistii între ei.

— Zice că pentru a obține
5.000 de kilograme porumb
boabe la hectar, Demostene
ăla își umplea gura cu pie-
tre!

— Iraaa!... rîd sătenii pe-n-
fundate. Te pomeniți că asta
o fi vreo metodă agrotehnică
de care n-am auzit încă! Da'
s-ascultăm...

— După cum știți, continuă
conferențiarul, porumbul este
factorul esențial în baza fu-
rajeră a sectorului zootehnic,
pentru că atunci cînd zici por-
umb siloz, zici vite mai
bine hrănite, depășire de plan
și un frumos venit bănesc în
fondul de bază al colectivei —
cu alte cuvinte, crește valoarea
zilei-murcă și cu aceasta
și belșugul și bunăstarea co-
lectivistilor.

— Înțelegeți ceva? întrebă
pe șoptite brigadierul Toader
Minzu.

— Nu prea, da' poate că
asta este introducerea.

— Apoi, tovarăși, zice co-
nferențiarul, să nu uităm eco-
nomiile...

— Numai el uită să facă e-
conomie la vorbă! își spun
oamenii.

— ...că economiile, tovarăși,
au o importanță capitală în
bunul mers al unei instituții
și că serviciul contabilității,
spre exemplu, trebuie să țină
o evidență clară a intrărilor și

ieșirilor, să fie vigilent și să
nu privească aceste cheltuieli
ca un ipso facto.

— Ce-a zis?
— Păi tu n-auziși? E vorba
de ipsoșul din factură.

— Acestea sînt principalele
probleme agricole la ordinea
zilei, încheie conferențiarul
transpirat. — Ați înțeles, to-
varăși?

— Cum să nu? zimbesc să-
tenii. Un singur lucru n-am
înțeles, tovarășe conferențiar!

— Ce anume?

— Cum se pot obține 5.000
de kilograme porumb boabe
la hectar!

V. FILIMON

GLUME

— Ce faci, Radule, pari cam
obosit în dimineața asta. Ce
s-a întîmplat?

— Cum să nu fiu obosit?
Am visat azi noapte că am
muncit 18 ore la încărcat că-
rămizi.

★

La ora de istorie, profesorul
întrebă:

— Ce s-a întîmplat la 1457?
Elevul: — A avut loc bătă-
lia lui Ștefan cel Mare de la
Podul Înalt.

Profesorul: — Dar la 1460?
Elevul: — S-au împlinit trei
ani de la bătălia care a avut
loc la Podul Înalt.

★

Un ciclist trecînd în goană,
răstoarnă un om care tocmai

trecea ulița. Ciclistul se oprește,
il ajută să se ridice și îi
spune:

— Ai avut mare noroc.
— Ce noroc mai e și ăsta?
— zise omul scuturîndu-se de
praf.

— Păi azi e ziua mea liberă
și de aia mă plimbam cu bi-
cicleta. Eu de meserie sînt șo-
fer. Așa că dacă ne întîlneam
ieri...

★

La ora de științe naturale,
profesoara îl întrebă pe Ni-
cușor:

— Cînd culegem merele?
Nicușor se gîndește puțin, și
apoi răspunde:
— Cînd e plecat grădinarul.

NEVĂZUTE DE NECREZUTE

(Farsă într-un act... de nepăsare)

Acțiunea se petrece la biblio-
teca comunei Mica, raionul Dej.

Personaje pozitive:

Cititorul,
Biblioteca.

Personajul negativ nu apare
în scenă, dar îl întuim.

Ora 17,30. Peste sat s-a lă-
sat întunericul. La ferestrele
caselor strălucește lumina vie
a becului electric. Numai bi-
blioteca comunală este nelumi-
nată.

Cititorul: — (ciocănește tî-
mid la ușă).

Un glas: — Intră!

Cititorul: — E vreun suflet
p-aci?

Biblioteca: — Sînt eu, Ma-
ria Chiuianu, biblioteca.

Cititorul: — De ce stați sin-
gură, pe întuneric, tovarășă
bibliotecară?

Biblioteca: — Stau singură
pentru că nu vine nimeni la
bibliotecă să citească la lu-
mina Lunii!

Cititorul: — Știi, eu aș vrea
numai să împrumut două cărți:
„Lența” de Francisc Munteanu
și „Setea” de Titus Popovici.

Biblioteca: — Cu plăcere,
aveți lanternă?

Cititorul: — (descumpănit)
Cum ați spus?

Biblioteca: — Lanternă, to-
varășe! Lanternă! Am 6.000 de
volume în rafturile astea, cum
vrei să-ți găsească, așa pe bi-
blioteca „Setea” și „Lența”?

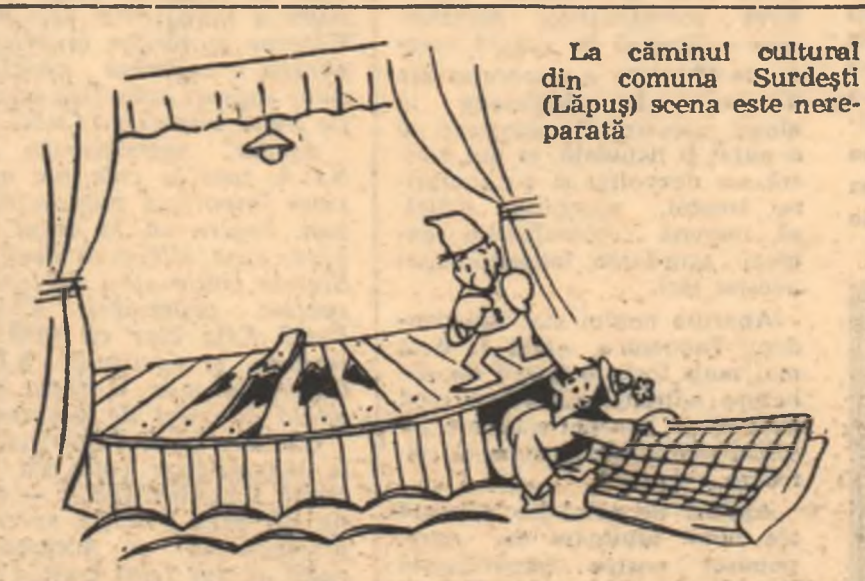
Cititorul: — Nu văd, dar vă
cred. Eu însă n-am lanternă.
Cînd o să mă duc săptămîna

viitoare la Dej o să-mi cumpăr
una. Că tare vreau să citesc
cărțile acestea.

Cortina cade în întuneric.

Epilogul îl așteptăm de la
sfatul popular comunal care
are datoria să repună biblio-
teca... în lumină.

MARIUS POPESCU

— O pun sub scenă, că diseară avem repetiție la dansuri!
(Desen de C. CRĂCIUN)

Președintele: — Jurăm, c-o să-ți terminăm!
(Desen de T. PALL)